

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA A II- A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 04 Martie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE -

Judecător -

Judecător -

Grefier -

La ordine fiind soluționarea apelului promovat de reclamanta _____
împotriva sentinței civile nr. _____ din 22.05.2019 pronunțată de Tribunalul Vrancea în
dosarul nr. _____ în contradictoriu cu intimații
pârâți _____ în cauza civilă având ca obiect pretenții.

La apelul nominal a răspuns _____, lipsă fiind

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință în sensul că s-a dispus amânarea judecării cauzei pentru ca părțile să își exprime punctul de vedere față de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept vizând calea de atac și respectiv instanța competentă pentru soluționarea proceselor sau cererilor ce decurg din executarea contractelor administrative în interpretarea articolelor 53 și 55 din Legea 101/2016, respectiv a art. 18 alin. 2 teza a II-a din Legea 554/2004"; s-a comunicat de către intimatul pârât _____ punctul de vedere privind competența funcțională de soluționare a prezentei cauze, după care:

Reprezentantul convențional al intimatului _____ depune la dosar punct de vedere cu privire la chestiunea de drept vizând calea de atac și respectiv instanța competentă pentru soluționarea proceselor sau cererilor ce decurg din executarea contractelor administrative în interpretarea articolelor 53 și 55 din Legea 101/2016, respectiv a art. 18 alin. 2 teza a II-a din Legea 554/200.

Curtea pune în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept vizând calea de atac și respectiv instanța competentă pentru soluționarea proceselor sau cererilor ce decurg din executarea contractelor administrative în interpretarea articolelor 53 și 55 din Legea 101/2016, respectiv a art. 18 alin. 2 teza a II-a din Legea 554/2004.

Avocat _____, reprezentantul intimatului pârâte _____, arată că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept mai sus arătate; în opinia sa, urmare a modificărilor survenite prin Legea nr. 212/2018 s-a stabilit că, în ceea ce privește contractele de achiziție publică, modalitatea de derulare a acestora, Secția specializată este competentă funcțional iar în ce privește litigiile derivate din executarea acestor contracte se soluționează potrivit procedurii de drept comun. Având în vedere că speța dedusă judecării vizează un litigiu derivat dintr-un contract de achiziții publice, competența funcțională ar aparține Secției I civilă a Curții de Apel Galați.

Instanța pune în discuție aplicabilitatea dispozițiilor art. 24 Cod procedură civilă referitoare la aplicarea dispozițiilor legii noi de procedură proceselor și executărilor silite începute după intrarea în vigoare a acesteia.

Avocat _____ precizează că Ordonanța nr. 23/2020, care modifică multe aspecte vizând competența și căile de atac nu își găsește aplicabilitate în speța de față; este adevărat că și Legea nr. 212/2018 a intrat în vigoare la data de 30.07.2018 iar litigiul de față a fost formulat la data de 11.03.2018, deci ulterior.

Avocat _____, reprezentantul convențional al intimatului pârât _____, precizează că OUG 23/2020 nu își găsește aplicabilitatea în cadrul litigiilor în curs de soluționare, competență fiind, sub acest aspect Curtea de Apel – Secția a II a .

CURTEA,

Analizând probele administrate în cauză,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, în forma în vigoare în perioada 02.08.2018 – 11.02.2020, depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată depusă la Judecătoria Focșani pe 08.08.2018, reclamanta _____ a formulat acțiune în răspundere contractuală în contradictoriu cu pârâții _____.

În motivare a arătat că pârâta persoană juridică, în calitate de diriginte de șantier pentru realizarea lucrării „Rețea alimentară cu apă – comuna _____” (potrivit contractului nr. _____ din 21.07.2008), iar pârâțul persoană fizică, în calitate de _____, au făcut plăți nejustificate către prestatorul lucrării, în cuantum de 149.027,42 lei.

Prin sentința civilă nr. _____ - din 20.02.2019, Judecătoria Focșani – Secția civilă a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Vrancea. În motivare a reținut că, în cauză, este în discuție executarea unui contract de achiziție publică, astfel că soluționarea revine instanței de contencios administrativ.

Tribunalul Vrancea – Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal, unde a fost înregistrat dosarul pe 11.03.2019, a soluționat cauza prin sentința civilă nr. _____ fără a crea conflict negativ de competență.

Împotriva sentinței a declarat apel _____, în considerarea mențiunii cuprinse în dispozitivul sentinței civile nr. _____, cale de atac înregistrată la Curtea de Apel Galați – Secția contencios administrativ și fiscal pe 27.08.2019.

Prin decizia civilă nr. _____, instanța a admis excepția necompetenței secției și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției a II-a civile a Curții de Apel Galați. În motivare a arătat că, potrivit art. 53 alin. (1¹) din Legea nr. 101/2016, procesele și cererile care decurg din executarea contractelor administrative se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către instanța civilă de drept comun în circumscripția căreia se află sediul autorității contractante. Or, cauza a fost soluționată în primă instanță în secția mixtă a tribunalului, calea de atac declarată este apelul, iar Decizia nr. 17/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii stabilește drept cale unică de atac recursul, deci cauza este de competența Secției a II-a civilă.

Așadar, după cum se observă, în opinia Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Galați, calea de atac este apelul (cale de atac ordinară și devolutivă), iar competența revine secției civile specializate. Însă, așa cum se va arăta în continuare (pct. IV.5 de mai jos), este posibilă și interpretarea în sensul că împotriva hotărârii primei instanțe este deschisă doar calea de atac a recursului (cale de atac extraordinară și nedevelopativă, deci care nu permite rejudecarea fondului pricinii), aflat în competența secției de contencios administrativ. Așadar, de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016, în forma în vigoare în perioada 02.08.2018 – 11.02.2020, depinde soluționarea pe fond a cauzei (sub aspectul rejudecării sau nu a acesteia).

De altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în mod constant, în jurisprudența sa (de exemplu, în Decizia nr. 9/2016, par. 21), că obiectul sesizării pentru o hotărâre prealabilă l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural (cum este situația în cauza de față), dacă, prin consecințele pe care le produc, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, adică rezolvarea raportului de drept dedus judecății;

2. problema de drept enunțată este nouă, textele fiind cuprinse într-o lege adoptată relativ recent (Legea nr. 101/2016 a intrat în vigoare la 26.05.2016). Mai mult chiar, forma în discuție a art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016 este cea în vigoare după 02.08.2018, dată de la care a devenit aplicabilă Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 04.03.2020.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată depusă la Judecătoria Focșani pe 08.08.2018, reclamanta _____ a formulat acțiune în răspundere contractuală în contradictoriu cu pârâții _____. În motivare a arătat că pârâta persoană juridică, în calitate de diriginte de șantier pentru realizarea lucrării „Rețea alimentară cu apă – comuna _____” (potrivit contractului nr. _____), iar pârâțul persoană fizică, în calitate de _____, au făcut plăți nejustificate către prestatorul lucrării, plăți de 149.027,42 lei.

Prin sentința civilă nr. _____ din 20.02.2019, Judecătoria Focșani – Secția civilă a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Vrancea. În motivare a reținut că, în cauză, este în discuție executarea unui contract de achiziție publică, astfel că soluționarea revine instanței de contencios administrativ.

Tribunalul Vrancea – Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal, unde a fost înregistrat dosarul pe 11.03.2019, a soluționat cauza prin sentința civilă nr. _____ din 22.05.2019, fără a crea conflict negativ de competență. În dispozitiv a fost menționată calea de atac a apelului.

Împotriva sentinței a declarat apel _____, înregistrat la Curtea de Apel Galați – Secția contencios administrativ și fiscal pe 27.08.2019.

Prin decizia civilă nr. _____ din 02.12.2019, instanța a admis excepția necompetenței secției și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției a II-a civile a Curții de Apel Galați.

În motivare a reținut că, potrivit art. 53 alin. (1¹) din Legea nr. 101/2016, procesele și cererile care decurg din executarea contractelor administrative se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către instanța civilă de drept comun în circumscripția căreia se află sediul autorității contractante. Or, cauza a fost soluționată în primă instanță în secția mixtă a tribunalului, calea de atac declarată este apelul, iar Decizia nr. 17/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii stabilește drept cale unică de atac recursul, deci cauza este de competența Secției a II-a civile.

Cauza se află în apel pe rolul Curții de Apel Galați – Secția a II-a civilă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. intimata-pârâtă _____ apreciază că, în speță, competența aparține secției civile a Curții de Apel Galați. În motivare arată că, prin Legea nr. 212/2018, a fost introdusă distincția între competența soluționării cauzelor derivând din încheierea contractelor administrative, ce revine secției de contencios administrativ, și cea a soluționării cauzelor determinate de executarea acestor contracte, ce revine instanței civile de drept comun. Această distincție se reflectă, pe de o parte, în dispozițiile art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016 și, pe de altă parte, în dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Justificarea soluției legislative este dată de faptul că, în faza executării contractelor administrative, nu mai sunt incidente reglementările de drept public, ci normele de drept comun, iar soluția dată de instanța de contencios administrativ (într-un eventual proces de competența sa) nu este pusă în discuție în cadrul litigiului derivat din executarea contractului.

2. intimatul-pârât _____ apreciază că, în speță, competența aparține secției civile a Curții de Apel Galați, pentru că, așa cum prevede art. 55 alin. (3¹) din Legea nr. 101/2016, hotărârea pronunțată în cazul litigiilor de la art. 53 alin. (1¹), adică cele generate de executarea contractelor administrative, poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare, la instanța ierarhic superioară.

Trebuie subliniat că partea face referire la forma în vigoare a textului începând cu 12.02.2020.

3. **recurenta-reclamantă** _____, deși citată cu mențiunea corespunzătoare, nu a formulat un punct de vedere.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

1. redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Normele a căror interpretate se solicită fac parte din materia dreptului procesual civil, deși sunt cuprinse într-o lege de contencios administrativ, respectiv Legea nr. 101/2016. În perioada 02.08.2018 – 11.02.2020 au avut următoarea formă:

Art. 53 – (1) *Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind anularea sau nulitatea contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante, prin completuri specializate în achiziții publice.*

(1¹) Procesele și cererile care decurg din executarea contractelor administrative se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către instanța civilă de drept comun în circumscripția căreia se află sediul autorității contractante.

(1²) Acțiunile prevăzute la alin. (1) și (1¹) se pot introduce și la instanțele de la locul încheierii contractului, dacă în acest loc funcționează o unitate ce aparține autorității contractante.

(2) În cazuri temeinic justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, instanța, până la soluționarea fondului cauzei, poate dispune, la cererea părții interesate, prin încheiere motivată, cu citarea părților, suspendarea executării contractului.

(3) Abrogat prin O.U.G. nr. 45/2018

(4) Încheierea prevăzută la alin. (2) poate fi atacată cu recurs, în mod separat, în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Despăgubirile pentru prejudiciul cauzat, printr-un act al autorității contractante emis cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, achizițiilor sectoriale sau concesiunilor ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind respectiva procedură de atribuire, se pot acorda numai după anularea actului respectiv ori, după caz, după luarea oricăror altor măsuri de remediere de către autoritatea contractantă.

(6) În cazul în care se solicită plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului reprezentând cheltuieli de elaborare a ofertei sau de participare la procedura de atribuire, persoana vătămată trebuie să facă dovada prejudiciului, a încălcării prevederilor legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile, precum și a faptului că ar fi avut o șansă reală de a câștiga contractul, iar aceasta a fost compromisă ca urmare a încălcării respective.

(7) Pentru soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (1) nu este necesară parcurgerea unei proceduri prealabile.

(8) Termenul de introducere a acțiunii este de 1 an de la nașterea dreptului pentru acțiunile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, respectiv de 3 ani de la nașterea dreptului pentru acțiunile privind executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor, dacă prin legi speciale nu se prevăd alte termene de prescripție a dreptului material la acțiune raportat la obligațiile legale sau contractuale încălcate.

Art. 55 – (1) *În cazuri justificate, dacă instanța de judecată nu ia hotărârea de îndată, poate dispune amânarea pronunțării pentru un termen de 5 zile.*

(2) Hotărârea se redactează într-un termen de 7 zile de la pronunțare și se comunică de îndată părților în cauză.

(3) Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ și fiscal a curții de apel, care judecă în complet specializat în achiziții publice. Recursul este soluționat de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 30 de zile de la data sesizării legale a instanței.

(4) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență și cu precădere, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 50 alin. (5) și (6).

(5) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs rejudecă, în toate cazurile, litigiul în fond.

Anterior, de la intrarea în vigoare a Legii nr. 101/2016, pe 23.05.2016, și până pe 02.08.2018, textele relevante au avut următoarea formulare:

Art. 53 – (1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante, prin complete specializate în achiziții publice.

(2) În cazuri temeinic justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, instanța, până la soluționarea fondului cauzei, poate dispune, la cererea părții interesate, prin încheiere motivată, cu citarea părților, suspendarea executării contractului.

(...)

Art. 55 – (1) În cazuri justificate, dacă instanța de judecată nu ia hotărârea de îndată, poate dispune amânarea pronunțării pentru un termen de 5 zile.

(2) Hotărârea se redactează într-un termen de 7 zile de la pronunțare și se comunică de îndată părților în cauză.

(3) Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ și fiscal a curții de apel, care judecă în complet specializat în achiziții publice. Recursul este soluționat de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 30 de zile de la data sesizării legale a instanței.

(...)

Începând cu 12.02.2020, data intrării în vigoare a OUG nr. 23/2020, textele relevante au dobândit următoarea formulare:

Art. 53 – (1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind anularea sau nulitatea contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante, prin completuri specializate în achiziții publice.

(1¹) Procesele și cererile care decurg din executarea contractelor administrative se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către instanța civilă de drept comun în circumscripția căreia se află sediul autorității contractante.

(1²) Acțiunile prevăzute la alin. (1) și (1¹) se pot introduce și la instanțele de la locul încheierii contractului, dacă în acest loc funcționează o unitate ce aparține autorității contractante.

(...)

Art. 55 – (1) În cazuri justificate, dacă instanța de judecată nu ia hotărârea de îndată, poate dispune amânarea pronunțării pentru un termen de 5 zile.

(2) Hotărârea se redactează într-un termen de 7 zile de la pronunțare și se comunică de îndată părților în cauză.

(3) Hotărârea pronunțată în cazul litigiilor de la art. 53 alin. (1) poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare, la secția contencios administrativ și fiscal a curții de apel, care judecă în complet specializat în achiziții publice. Recursul este soluționat de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 30 de zile lucrătoare de la data sesizării legale a instanței.

(3¹) Hotărârea pronunțată în cazul litigiilor de la art. 53 alin. (1¹) poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare, la instanța ierarhic superioară. Apelul este soluționat de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 30 de zile lucrătoare de la data sesizării legale a instanței.

(4) *Calea de atac prevăzută la alin. (3) și (3¹) suspendă executarea și se judecă de urgență și cu precădere, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 50 alin. (5) și (6).*

(5) *În caz de admitere a recursului, respectiv a apelului, instanța rejudecă, în toate cazurile, litigiul în fond.*

3. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Nu a fost identificată practică relevantă.

4. prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Nu a fost identificată practică relevantă.

5. punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

După cum se observă, dispozițiile aflate în discuție au avut o anumită evoluție. Astfel, în intervalul de la intrarea în vigoare a Legii nr. 101/2016 și până la modificarea ei prin Legea nr. 212/2018, toate litigiile privind contractele administrative (indiferent dacă priveau acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire ori executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor) erau în competența secțiilor de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor (în primă instanță) și, respectiv, ale curților de apel (în calea de atac a recursului).

Așa cum corect a subliniat intimata-pârâtă _____, Legea nr. 212/2018 (care a modificat Legea nr. 101/2016) a introdus distincția între:

- competența soluționării cauzelor derivând din încheierea contractelor administrative – ce revine, în primă instanță, secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului; și
- competența soluționării cauzelor determinate de executarea contractelor administrative – ce revine, tot în primă fază procesuală, instanței civile de drept comun.

Așadar, separarea competenței materiale procesuale se face doar între instanțele de drept comun. În schimb, art. 55, ce reglementează calea de atac, prevede în continuare că hotărârea de primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ și fiscal a curții de apel, care judecă în complet specializat în achiziții publice.

Această soluție legislativă diferă în raport cu modificarea, introdusă tot de Legea nr. 212/2018, în Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, la art. 8 alin. (2), unde este prevăzut expres că:

- instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ; iar
- litigiile care decurg din executarea contractelor administrative sunt în competența instanțelor civile de drept comun.

Așadar, în legea (generală) a contenciosului administrativ, diferența de competență se păstrează și pentru calea de atac, în vreme ce în legea (specială) a contractelor de achiziție publică, ea nu mai există în privința căii de atac.

Unificarea soluțiilor legislative a fost realizată prin OUG nr. 23/2020, care a prevăzut, pentru calea de atac (împotriva hotărârii instanței de drept comun):

- instanța competentă – instanța ierarhic superioară celei care a judecat în primă instanță;
- calea de atac – numai apelul; și
- termenul de declarare – 10 zile de la comunicare.

După cum se observă, unificarea a fost, totuși, numai parțială, pentru că dreptul comun, la care face trimitere art. 8 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, permite și recursul, alături de apel, iar termenul de declarare este de 30 de zile, iar nu de 10 zile.

Data fiind această situație, modificarea introdusă în Legea nr. 101/2016 prin Legea nr. 212/2018 permite mai multe interpretări.

Într-o primă interpretare, din dispozițiile exprese ale textelor de lege rezultă că diferențierea de competență între instanța de contencios administrativ și cea de drept comun este numai la nivelul primei

instanțe. În schimb, pentru calea de atac, competența este unitară în favoarea instanței de contencios administrativ.

Motivarea este dată, la nivel formal, de faptul că soluția legislativă din Legea nr. 101/2016 diferă în raport cu cea din Legea nr. 554/2004, deși au fost introduse, ambele, simultan, prin Legea nr. 212/2018, ceea ce exclude eroarea de redactare. Iar la nivel material, distincția este impusă de specificul contractelor administrative, respectiv de prioritatea care trebuie dată interesului public în raport cu libertatea contractuală, ceea ce determină inaplicabilitatea principiului egalității părților, specific dreptului civil (drept comun).

În această interpretare, calea de atac este recursul, aflat în competența secției de contencios administrativ a curții de apel și care poate fi declarat în 10 zile de la comunicarea hotărârii de primă instanță.

În cea de-a doua interpretare se arată că art. 55 din Legea nr. 101/2016 reglementează numai calea de atac împotriva hotărârilor pronunțate, în primă instanță, de secția de contencios administrativ a tribunalului (așadar, în litigiile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind anularea sau nulitatea contractelor de achiziții publice).

Faptul că aceasta a fost intenția legiuitorului încă de la început rezultă din modul în care este reglementată procedura jurisdicțională în Legea nr. 554/2004. Or, pe de o parte, aceasta este legea generală în materia contenciosului administrativ și, deci, completează inclusiv Legea nr. 101/2016 (așa cum prevede expres art. 68 al acesteia din urmă). Iar, pe de altă parte, chiar Legea nr. 554/2004 se completează cu dispozițiile din Codul de procedură civilă (așa cum arată art. 28). Aceasta înseamnă că regimul juridic al căii de atac deschise împotriva hotărârii instanței de drept comun este tot cea prevăzută de dreptul comun, respectiv:

- instanța competentă este instanța ierarhic superioară (secția civilă);
- căile de atac sunt atât cea ordinară (apelul), cât și cele extraordinare (în primul rând recursul);
- termenul de declarare este de 30 de zile de la comunicare.

Faptul că art. 55 din Legea nr. 101/2016 nu prevede expres distincția de competență este numai rezultatul unei erori de redactare, eroare care poate fi, însă, depășită prin interpretarea textelor de lege.

În cea de-a treia interpretare, intermediară, se susține că art. 55 din Legea nr. 101/2016 reglementează numai procedura, în sensul stabilirii căii de atac și termenului ei de declarare, în schimb instanța competentă este cea obișnuită pentru instanța de drept comun. În acest caz, hotărârea primei instanțe – cea de drept comun – poate fi atacată numai cu recurs, la instanța ierarhic superioară (secția civilă a tribunalului, respectiv a curții de apel), în termen de 10 zile de la comunicare.

În favoarea celei de-a doua și a treia interpretări este și argumentul că, dacă s-ar accepta prima interpretare, s-ar putea ajunge la situația ca hotărârea de primă instanță a judecătoriei [pronunțată în litigiile în valoare de până în 200.000 lei, potrivit art. 94 pct. 1 lit. k) C.pr.civ.] să fie atacată direct la curtea de apel. Totuși, o astfel de soluție legislativă nu este unică în legislația românească, având în vedere că, potrivit art. 38 alin. (2) C.pr.penală, curtea de apel judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță atât de tribunale, cât și de judecătoria.

Trebuie subliniat că fiecare dintre formele art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016 se aplică cererilor și proceselor formulate în perioada de activitate a legii, respectiv:

- forma anterioară datei de 02.08.2018, doar proceselor din această perioadă, potrivit principiului activității legii;
- forma din intervalul 02.08.2018 – 11.02.2020 doar proceselor începute în acest interval, potrivit art. 24 C.pr.civ. (dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor începute după intrarea acesteia în vigoare), de la care Legea nr. 212/2018 nu derogă; iar
- forma de după 12.02.2020 doar proceselor începute după această dată, potrivit art. XI alin. (3) din OUG nr. 23/2020.

Data fiind situația arătată, respectiv existența mai multor posibile interpretări ale art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016, este necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept.

Subliniem că efectele unificării interpretării sunt deosebit de importante, având în vedere că stabilirea:

- instanței competente poate determina respectarea cu mai multă strictețe a termenelor scurte impuse pentru judecată (pentru o instanță cu volum mai mare de activitate ar fi mai greu să se conformeze acestora);
- căii de atac incidente determină caracterul devolutiv (în cazul apelului) sau nedevelopativ (în cazul recursului) al acesteia, cu consecința imediată a posibilității, sau nu, de rejudecare a fondului cauzei; iar
- termenului de declarare a căii de atac poate ajuta părțile în fundamentarea poziției procesuale (dacă este mai lung).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Care sunt instanța competentă, calea de atac și termenul de declarare a acesteia pentru soluționarea proceselor și cererilor ce decurg din executarea contractelor administrative, în interpretarea art. 53 și 55 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, în forma în vigoare în perioada 02.08.2018 – 11.02.2020?

Dispune înaintarea către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei încheieri, la care se vor atașa următoarele înscrisuri, în copie conformă cu originalul: sentința civilă nr. _____ din 20.02.2019 a Judecătorei Focșani – Secția civilă, sentința civilă nr. _____ din 22.05.2019 a Tribunalului Vrancea – Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal, precum și decizia civilă nr. _____ din 02.12.2019 a Curții de Apel Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, toate pronunțate în dosarul nr. _____, împreună cu notele de concluzii depuse în dosarul de față de către intimații _____ pentru termenul de judecată din 04.03.2020.

Dispune suspendarea cauzei conform prevederilor art. 520 alin. (2) C.pr.civ.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 04.03.2020.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. _____/11.03.2020.

Tehnored _____ 2 ex/11.03.2020